

ДОБРЕ ВЕСТИ

The Good News

А у шести мјесец посла Бог анђела Гаврила у град Галилејски по имену Назарет К дјевојци испрошеној за мужа, по имену Јосифа из дома Давидова; и дјевојци бјеше име Марија. И ушавши к њој анђео рече: радуј се, благодатна! Господ је с тобом, благословена си ти међу женама. А она видјевши га поплаши се од ријечи његове и помисли: какав би ово био поздрав? И рече јој анђео: не бој се, Марија! Јер си нашла милост у Бога. И ево затрудњећеш, и родићеш сина, и надјени му име Исус. Он ће бити велики, и назваће се син највишега, и даће му Господ Бог пријесто Давида оца његова; И цароваће у дому Јаковљеу вавијек, и царству његовом неће бити краја. А Марија рече: ево слушкиње Господње; нека ми буде по ријечи твојој. И анђео отиде од ње. (Луци 1:26-33& 38)

Now in the sixth month the angel Gabriel was sent by God to a city of Galilee named Nazareth, to a virgin betrothed to a man whose name was Joseph, of the house of David. The virgin's name was Mary. And having come in, the angel said to her, "Rejoice, highly favored one, the Lord is with you; blessed are you among women!" But when she saw him, she was troubled at his saying, and considered what manner of greeting this was. Then the angel said to her, "Do not be afraid, Mary, for you have found favor with God. And behold, you will conceive in your womb and bring forth a Son, and shall call His name Jesus. He will be great, and will be called the Son of the Highest; and the Lord God will give Him the throne of His father David. And He will reign over the house of Jacob forever, and of His kingdom there will be no end." Then Mary said, "Behold the maidservant of the Lord! Let it be to me according to your word." And the angel departed from her. (Luke 1:26-33 & 38)

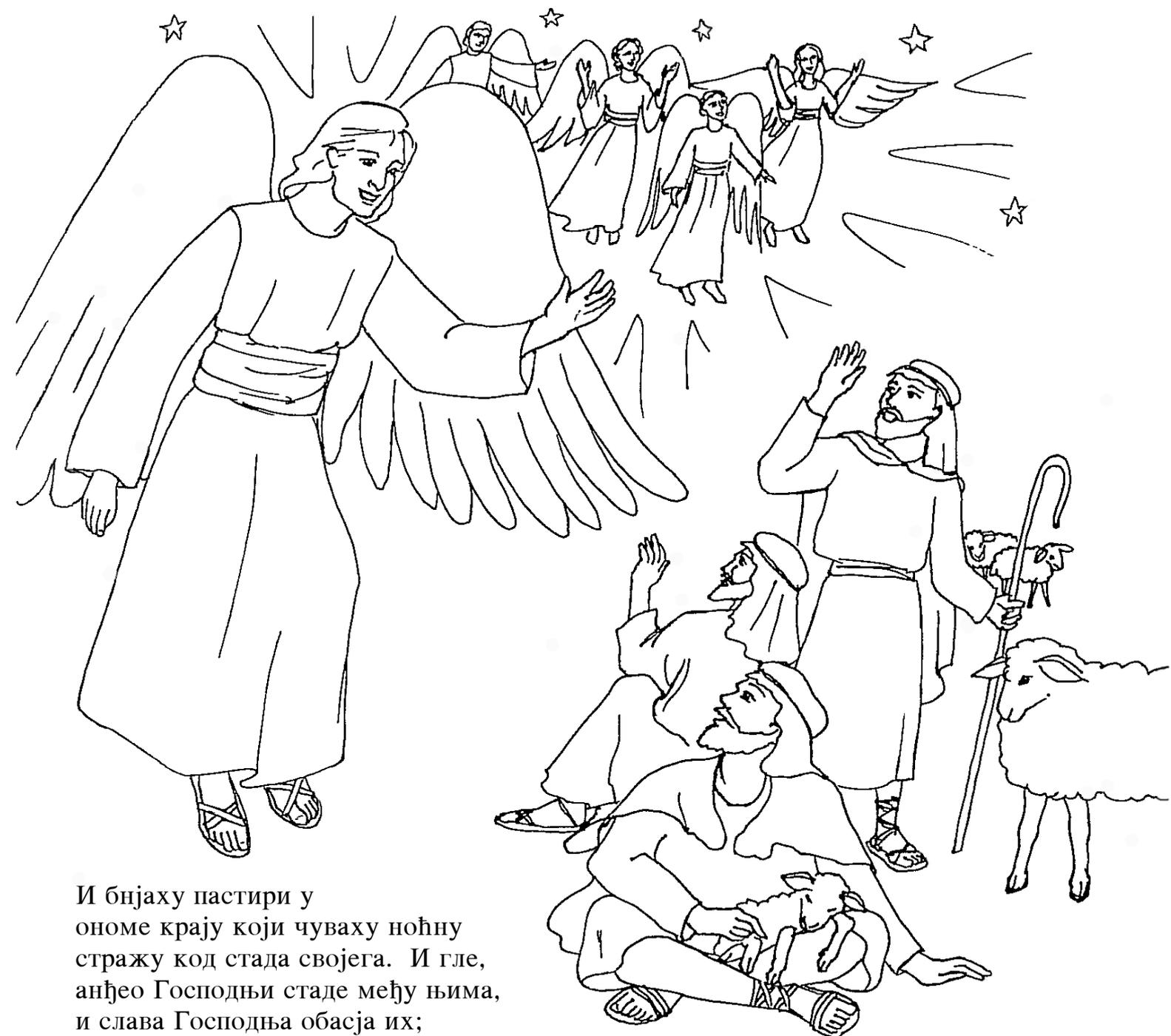

Тада пође и Јосиф из Галилеје из града Назарета у Јудеју у град Давидов који се зваше Витлејем, јер он бијаше из дома и племена Давидова, Да се препише с Маријом, испрошеном за њега женом, која бјеше трудна. И кад онамо бијаху, дође вријеме да она роди. И роди сина својега првенца, и пови га, и метну га у јасли; јер им не бијаше мјеста у гостионици.

(Луци 2, 4-7)

Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, into Judea, to the city of David, which is called Bethlehem, because he was of the house and lineage of David, to be registered with Mary, his betrothed wife, who was with child. So it was, that while they were there, the days were completed for her to be delivered. And she brought forth her firstborn Son, and wrapped Him in swaddling cloths, and laid Him in a manger, because there was no room for them in the inn.

(Luke 2:4-7)

И бнјаху пастири у
ономе крају који чуваху ноћну
стражу код стада својега. И гле,
анђео Господњи стаде међу њима,
и слава Господња обасја их;

и уплашише се врло. И рече им анђео: не бојте се; јер гле, јављам вам велику
радост која ће бити свему народу. Јер вам се данас роди спас, који је Христос
Господ, у граду Давидову. И ето вам знака: наћи ћете дијете повито гдје лежи
у јаслима. И уједанпут постаде с анђелом мноштво војника небескијех, који
хваљаху Бога говорећи: Слава на висини Богу, и на земљи † мир, међу
људима добра воља.

(Луци 2, 8-14)

Now there were in the same country shepherds living out in the fields, keeping watch over their flock by night. And behold, an angel of the Lord stood before them, and the glory of the Lord shone around them, and they were greatly afraid. Then the angel said to them, "Do not be afraid, for behold, I bring you good tidings of great joy which will be to all people. For there is born to you this day in the city of David a Savior, who is Christ the Lord. And this will be the sign to you: You will find a Babe wrapped in swaddling cloths, lying in a manger." And suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly host praising God and saying: "Glory to God in the highest, and on earth peace, goodwill toward men!"

(Luke 2:8-14)

А дијете растијаше и јачаше у духу, и пуњаше се премудрости, и благодат Божија бјеше на њему.

(Луци 2, 40)

And the Child grew and became strong in spirit, filled with wisdom; and the grace of God was upon Him. (Luke 2:40)

Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповиједајући крштење покајања за опроштење гријехâ. И излажаже к њему сва Јудејска земља и Јерусалимљани; и кршћаваше их све у Јордану ријеци, и исповиједаху гријехе своје. А Јован бијаше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожан око себе; и јећаше скакавце и мед дивљи. И проповиједаше говорећи: иде за мном јачи од мене, пред ким ја нијесам достојан сагнути се и одријешити ремена на обући његовој. Ја вас кршћавам водом, а он ће вас крстити Духом светијем. И у то вријеме дође Исус из Назарета Галилејскога, и крсти га Јован у Јордану, и одмах излазећи из воде видје небо гдје се отвори, и Дух као голуб сиће на њ. И глас дође с неба: ти си син мој љубазни који је по мојој вољи. (Марку 1, 4-11)

John came baptizing in the wilderness and preaching a baptism of repentance for the remission of sins. Then all the land of Judea, and those from Jerusalem, went out to him and were all baptized by him in the Jordan River, confessing their sins. Now John was clothed with camel's hair and with a leather belt around his waist, and he ate locusts and wild honey. And he preached, saying, "There comes One after me who is mightier than I, whose sandal strap I am not worthy to stoop down and loose. I indeed baptized you with water, but He will baptize you with the Holy Spirit." It came to pass in those days that Jesus came from Nazareth of Galilee, and was baptized by John in the Jordan. And immediately, coming up from the water, He saw the heavens parting and the Spirit descending upon Him like a dove. Then a voice came from heaven, "You are my beloved Son, in whom I am well pleased." (Mark 1:4-11)

И изиђоше на гору, и дозва које он шћаше; и дођоше му.
И постави дванаестицицу да буду с њим, и да их пошиље да
проповиједaju, И да имају власт да исцјељују од болесту, и да
изгоне ђаволе. (Марку 3, 13-15)

And He went up on the mountain and called to Him those He
Himself wanted. And they came to Him. Then He appointed twelve,
that they might be with Him and that He might send them out to
preach, and to have power to heal sicknesses and to cast out demons.
(Mark 3:13-15)

Бијаше пак човјек међу фарисејима, по имену Никодим, кнез Јеврејски. Овај дође к Исусу ноћу и рече му: Рави! знамо да си ти учитељ од Бога дошао; јер нико не може чудеса овијех чинити која ти чиниш ако није Бог с њим. Одговори Исус и рече му: заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видјети царства Божијега. Рече Никодим њему: како се може човјек родити кад је стар? еда ли може по други пут ући у утробу матере своје и родити се? Одговори Исус: заиста, заиста ти кажем: ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божије. Што је рођено од тијела, тијело је; а што је рођено од Духа, дух је. (Јовану 3, 1-6)

There was a man of the Pharisees named Nicodemus, a ruler of the Jews. This man came to Jesus by night and said to him, "Rabbi, we know that You are a teacher come from God; for no one can do these signs that You do unless God is with him." Jesus answered and said to him, "Most assuredly, I say to you, unless one is born again, he cannot see the kingdom of God." Nicodemus said to Him, "How can a man be born when he is old? Can he enter a second time into his mother's womb and be born?" Jesus answered, "Most assuredly, I say to you, unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh, and that which is born of the Spirit is spirit." (John 3:1-6)

И потом иђаше у град који се зове Наин, и с њим иђаху многи ученици његови и мноштво народа. Кад се приближише к вратима градскијем, и гле, изношаху мртваца, јединца сина матере његове, и она бјеше удовица и народа из града много нђаше с њом. И видјевши је Господ сажали му се за њом, и рече јој: не плачи. И приступивши прихвати за сандук; а носиоци стадоше, и рече: момче! теби говорим, устани. И сједе мртвац и стаде говорити; и даде га матери његовој. А страх обузе све, и хваљаху Бога говорећи: велики пророк изиђе међу нама, и Бог походи народ свој. (Луци 7, 11–16)

Now it happened, the day after, that He went into a city called Nain; and many of His disciples went with Him, and a large crowd. And when He came near the gate of the city, behold, a dead man was being carried out, the only son of his mother; and she was a widow. And a large crowd from the city was with her. When the Lord saw her, He had compassion on her and said to her, "Do not weep." Then he came and touched the open coffin, and those who carried him stood still. And He said, "Young man, I say to you, arise." So he who was dead sat up and began to speak. And He presented him to his mother. Then fear came upon all, and they glorified God, saying, "A great prophet has risen up among us" and "God has visited His people." (Luke 7:11-16)

Подигнувши дакле Исус очи, и видјевши да мноштво народа иде к њему, рече Филипу: гдје ћемо купити хљеба да ови једу? А ово говораше кушајући га, јер сам знадијаше шта ће чинити. Одговори му Филип: двјеста гроша хљеба није доста да свакоме од њих по мало допадне. Рече му један од ученика његовијех, Андрија, брат Симона Петра: Овдје има једно момче које има пет хљебова јечменијех и двије рибе; али шта је то на толики свијет! А Исус рече: посадите људе. А бјеше траве много на ономе мјесту. Посади се дакле људи на број око пет хиљада. А Исус узевши оне хљебове, и давши хвалу, даде ученицима, а ученици онима којн бијаху посађени; тако и од риба колико хтјеше. И кад се наситише, рече ученицима својијем: скупите комаде што претекоше да ништа не пропадне. И скупише, и напунише дванаест котарица комада од пет хљебова јечменијех што претече иза онијех што су јели. А људи видјевши чудо које учини Исус говораху: ово је заиста онај пророк који треба да дође на свијет. (Јовану 6, 5-14)

Then Jesus lifted up His eyes, and seeing a great multitude coming toward Him, He said to Philip, "Where shall we buy bread, that these may eat?" But this He said to test him, for He himself knew what He would do. Philip answered Him, "Two hundred denarii worth of bread is not sufficient for them, that every one of them may have a little." One of His disciples, Andrew, Simon Peter's brother, said to Him, "There is a lad here who has five barley loaves and two small fish, but what are they among so many?" Then Jesus said, "Make the people sit down." Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand. And Jesus took the loaves, and when He had given thanks He distributed them to the disciples, and the disciples to those sitting down; and likewise of the fish, as much as they wanted. So when they were filled, He said to His disciples, "Gather up the fragments that remain, so that nothing is lost." Therefore they gathered them up, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley loaves which were left over by those who had eaten. Then those men, when they had seen the sign that Jesus did, said, "This is truly the Prophet who is come into the world." (John 6:5-14)

А кад би увече сиђоше ученици његови на море, И уђоше у лађу, и пођоше преко мора у Капернаум. И већ се бијаше смркло, а Исус не бјеше дошао к њима. А море се подизаше од великога вјетра. Возивши пак око двадесет и пет или тридесет потркалишта угледаше Исуса гдје иде по мору и дошао близу до лађе, и уплашише се. А он им рече: ја сам; не бојте се. Онда га с радошћу узеше у лађу; и одмах лађа би на земљи у коју иђаху. (Јовану 6, 16-21)

Now when evening came, His disciples went down to the sea, got into the boat, and went over the sea toward Capernaum. And it was already dark, and Jesus had not come to them. Then the sea arose because a great wind was blowing. So when they had rowed about three or four miles, they saw Jesus walking on the sea and drawing near the boat; and they were afraid. But He said to them, "It is I; do not be afraid." Then they willingly received Him into the boat, and immediately the boat was at the land where they were going. (John 6:16-21)

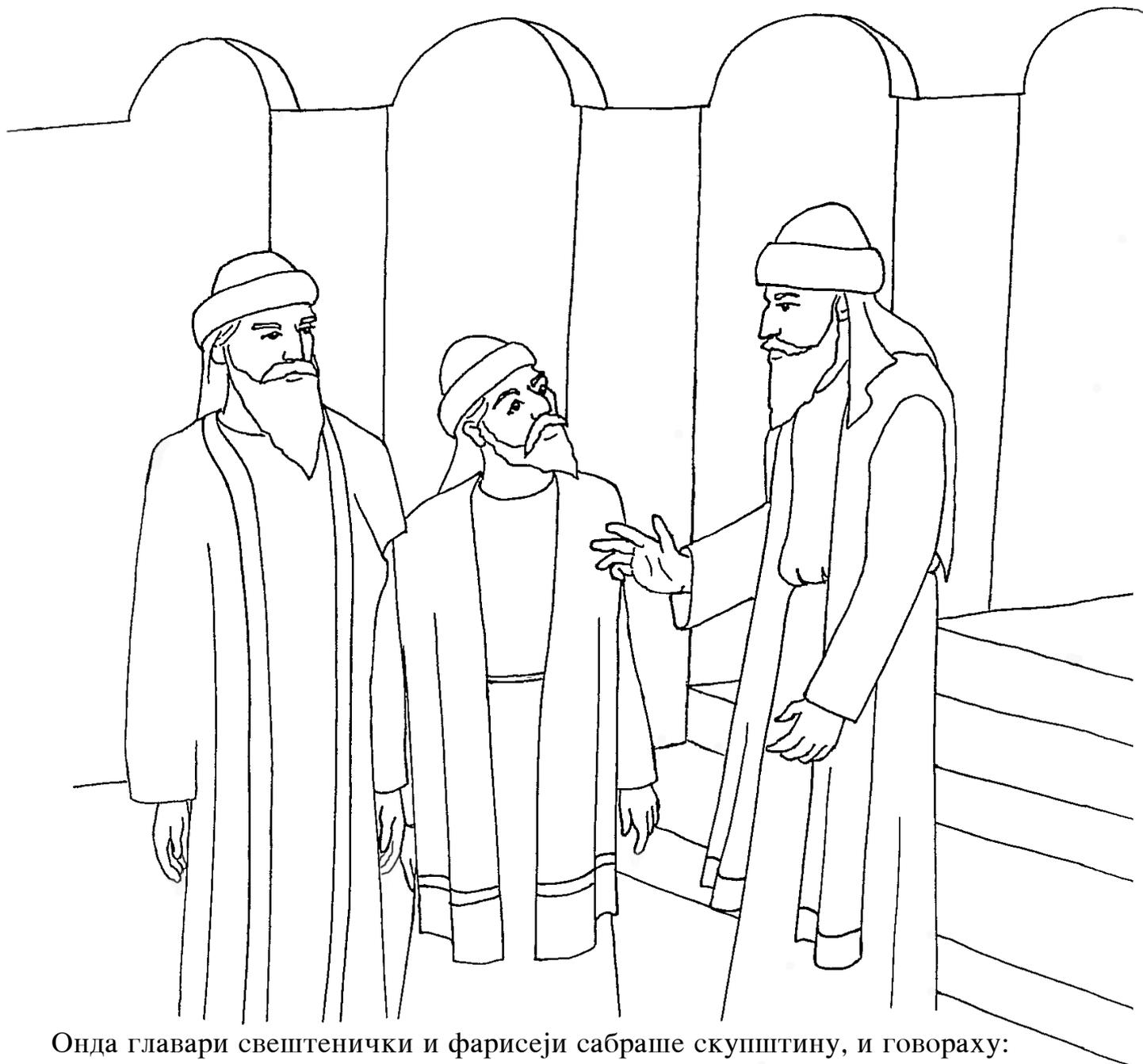
И доношаху к њему дјецу да их се дотакне; а ученици брањаху онима што их доношаху. А Исус видјевши расрди се и рече им: пустите дјецу нека долазе к мени; и не браните им; јер је таковијех царство Божије. Заиста вам кажем: који не прими царства Божијега као дијете, неће ући у њега. И загрлнвши их метну на њих руке те их благослови. (Марку 10, 13-16)

Then they brought little children to Him, that He might touch them; but the disciples rebuked those who brought them. But when Jesus saw it, He was greatly displeased and said to them, "Let the little children come to Me, and do not forbid them; for of such is the kingdom of God. Assuredly I say to you, whoever does not receive the kingdom of God as a little child will by no means enter it." And He took them up in His arms, laid His hands on them, and blessed them. (Mark 10:13-16)

Ја сам пастир добри; пастир добри душу своју полаже за овце. Овце моје слушају глас мој, и ја познајем њих, и за мном иду. И ја ћу им дати живот вјечни, и никад неће изгинути, и нико их неће отети из руке моје. (Јовану 10, 11 & 27-28)

"I am the good shepherd. The good shepherd gives His life for the sheep. My sheep hear My voice, and I know them, and they follow Me. And I give them eternal life, and they shall never perish; neither shall anyone snatch them out of My hand." (John 10:11 & 27-28)

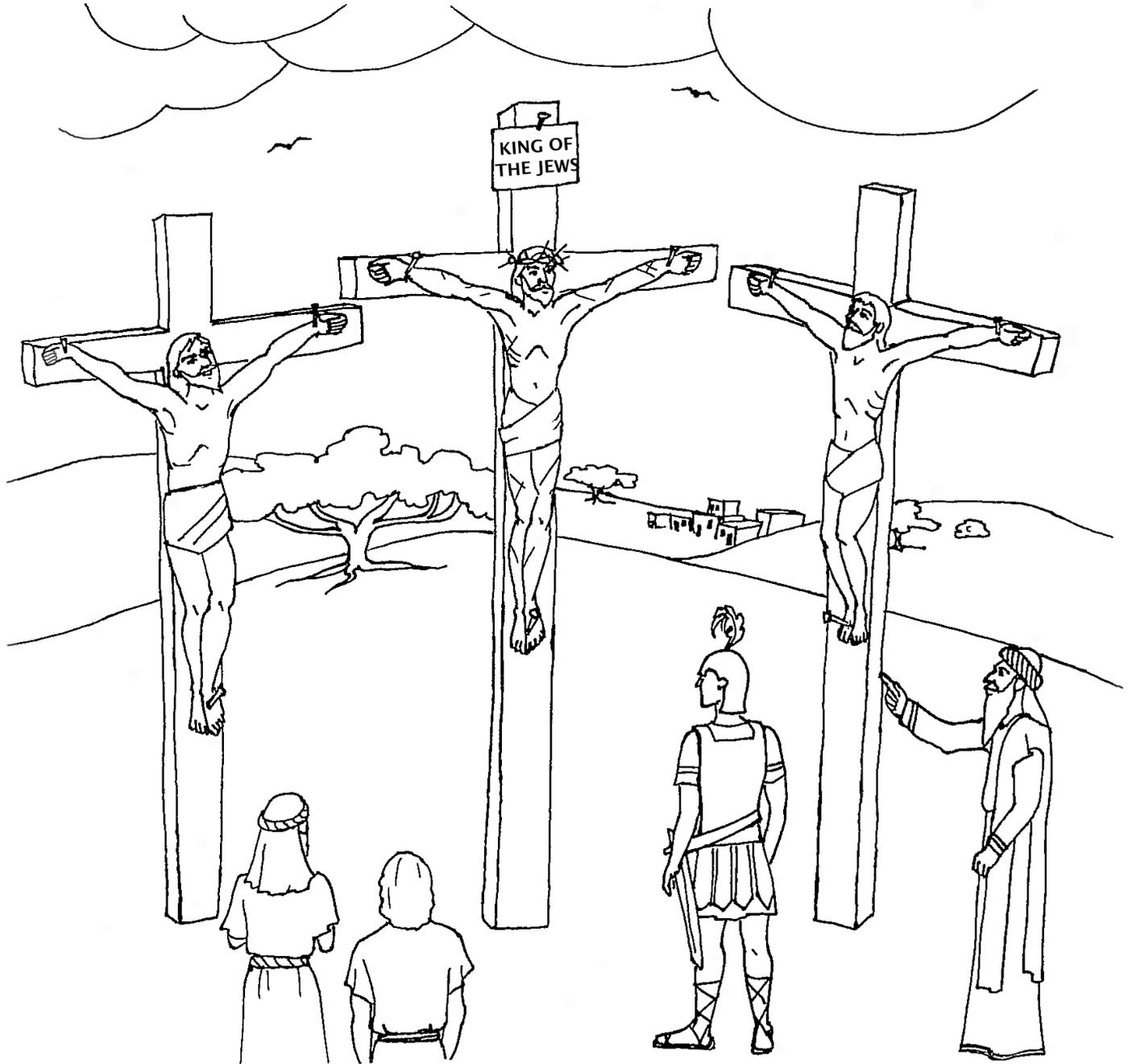
Онда главари свештенички и фарисеји сабраше скупштину, и говораху: шта ћемо чинити? Човјек овај чини многа чудеса. Ако га оставимо тако, сви ће га вјеровати: па ће доћи Римљани и узети нам земљу и народ. А један од њих, по имену Кајафа, који оне године бјеше поглавар свештенички, рече им: ви не знате ништа; и не мислите да је нама боље да један човјек умре за народ, неголи да народ сав пропадне. А ово не рече сам од себе, него, будући поглавар свештенички оне године, прорече да Исусу ваља умријети за народ; и не само за народ, него да и расијану дјецу Божију скупи уједно. Од тога дакле дана договорише се да га убију. (Јовану 11, 47-53)

Then the chief priests and the Pharisees gathered a council and said, "What shall we do? For this Man works many signs. If we let Him alone like this, everyone will believe in Him, and the Romans will come and take away both our place and nation." And one of them, Caiaphas, being high priest that year, said to them, "You know nothing at all, nor do you consider that it is expedient for us that one man should die for the people, and not that the whole nation should perish." Now this he did not say on his own authority; but being high priest that year he prophesied that Jesus would die for the nation, and not for that nation only, but also that He would gather together in one the children of God who were scattered abroad. Then, from that day on, they plotted to put Him to death. (John 11:47-53)

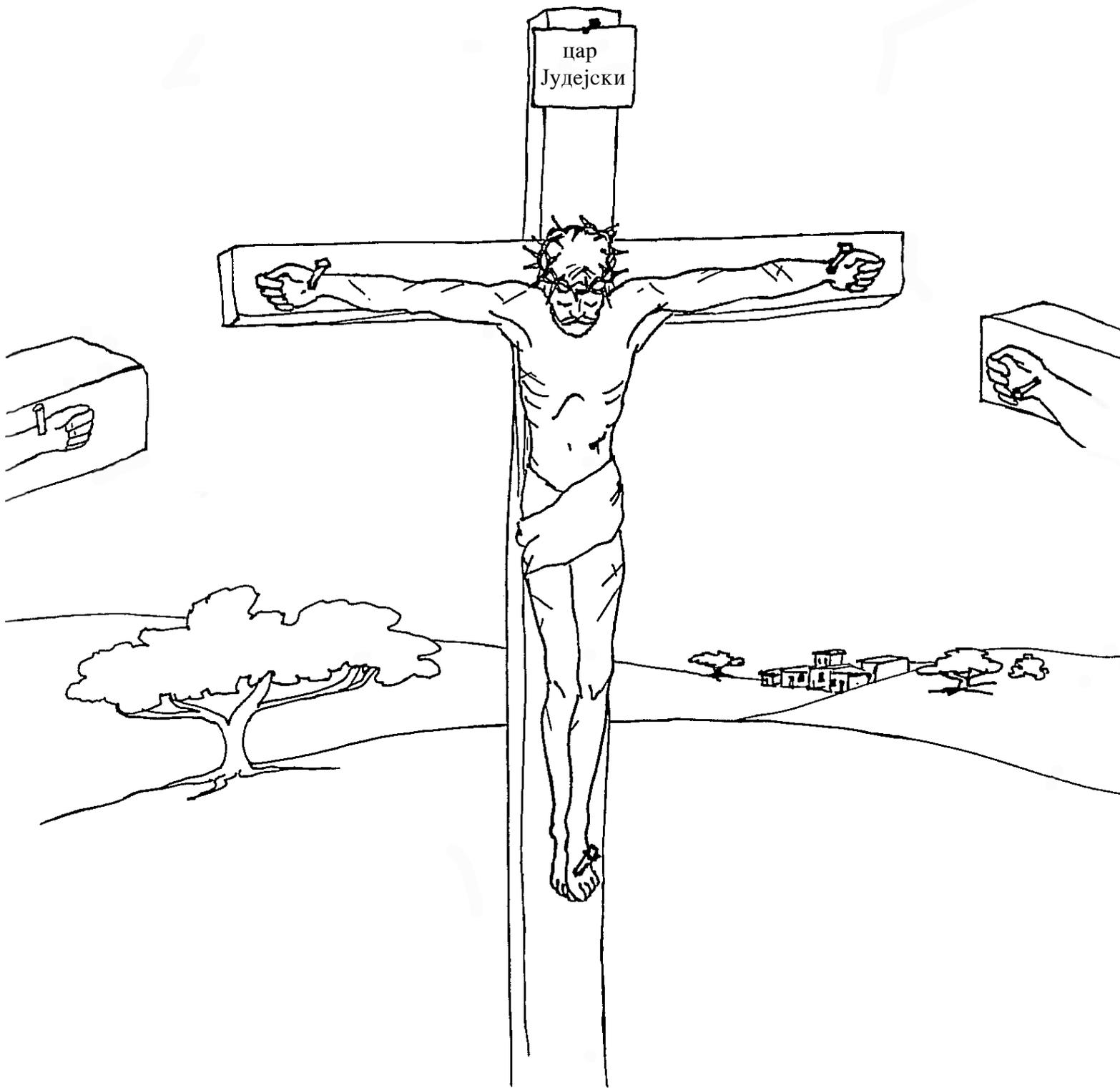
А кад би увече, сједе за трпезу са дванаестицом. И кад јеђаху рече им: заиста вам кажем: један између вас издаће ме. И забринувши се врло почеше сваки говори му: да нијесам ја, Господе? А он одговарајући рече: који умочи са мном руку у здјелу онај ће ме издати. (Матеју 26, 20-23)

When evening had come, He sat down with the twelve. Now as they were eating, He said, "Assuredly, I say to you, one of you will betray Me." And they were exceedingly sorrowful, and each of them began to say to Him, "Lord, is it I?" He answered and said, "He who dipped his hand with Me in the dish will betray Me." (Matthew 26:20-23)

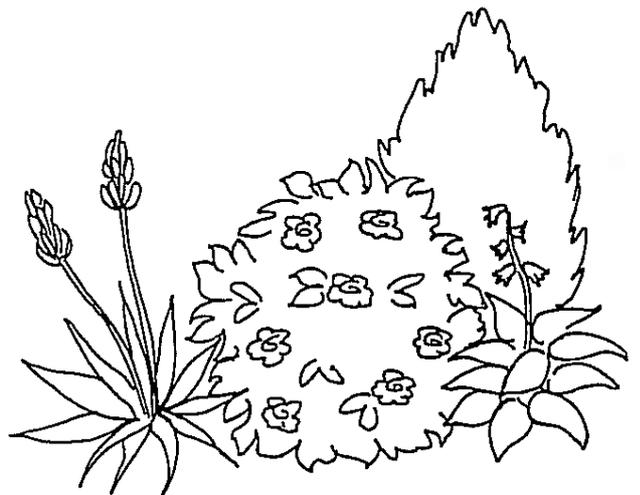
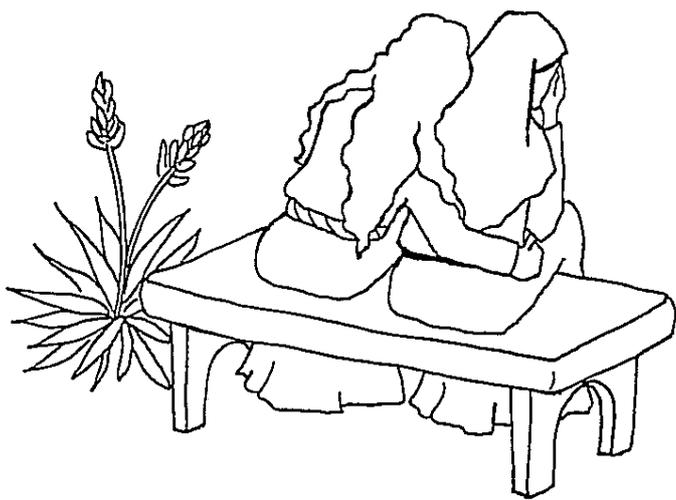
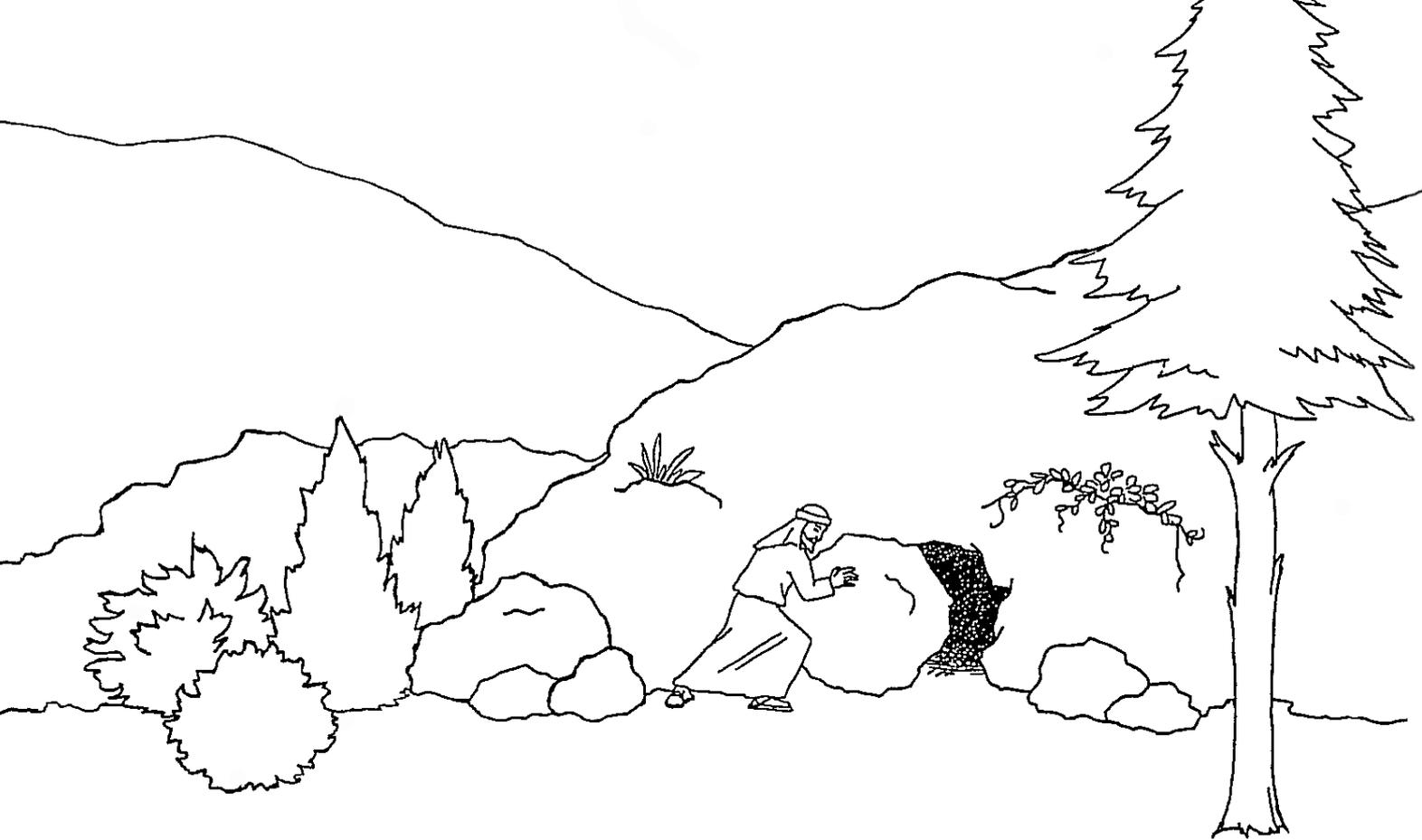
Вођаху пак и друга два злочинца да погубе с њим. И кад дођоше на мјесто које се зваше коштурница, ондје разапеше њега и злочинце, једнога с десне стране а другога с лјеве. А један од објешенијех злочинаца хуљаше на њега говорећи: ако си ти Христос помози себи и нама. А други одговарајући шуткаше га и говораше: зар се ти не бојиш Бога, кад си и сам осуђен тако? И ми смо још праведно осуђени; јер примамо по својијем дјелима као што смо заслужили; али он никаква зла није учинио. И рече Исусу: опомени ме се, Господе! кад дођеш у царство своје. И рече му Исус: заиста ти кажем: данас ћеш бити са мном у рају. (Луци 23, 32-33 & 39-43)

There were also two others, criminals, led with Him to be put to death. And when they had come to the place called Calvary, there they crucified Him, and the criminals, one on the right hand and the other on the left. Then one of the criminals who were hanged blasphemed Him, saying, "If You are the Christ, save Yourself and us." But the other, answering, rebuked him, saying, "Do you not even fear God, seeing you are under the same condemnation? And we indeed justly, for we receive the due reward of our deeds; but this Man has done nothing wrong." Then he said to Jesus, "Lord, remember me when You come into Your kingdom." And Jesus said to him, "Assuredly, I say to you, today you will be with Me in Paradise." (Luke 23:32-33 & 39-43)

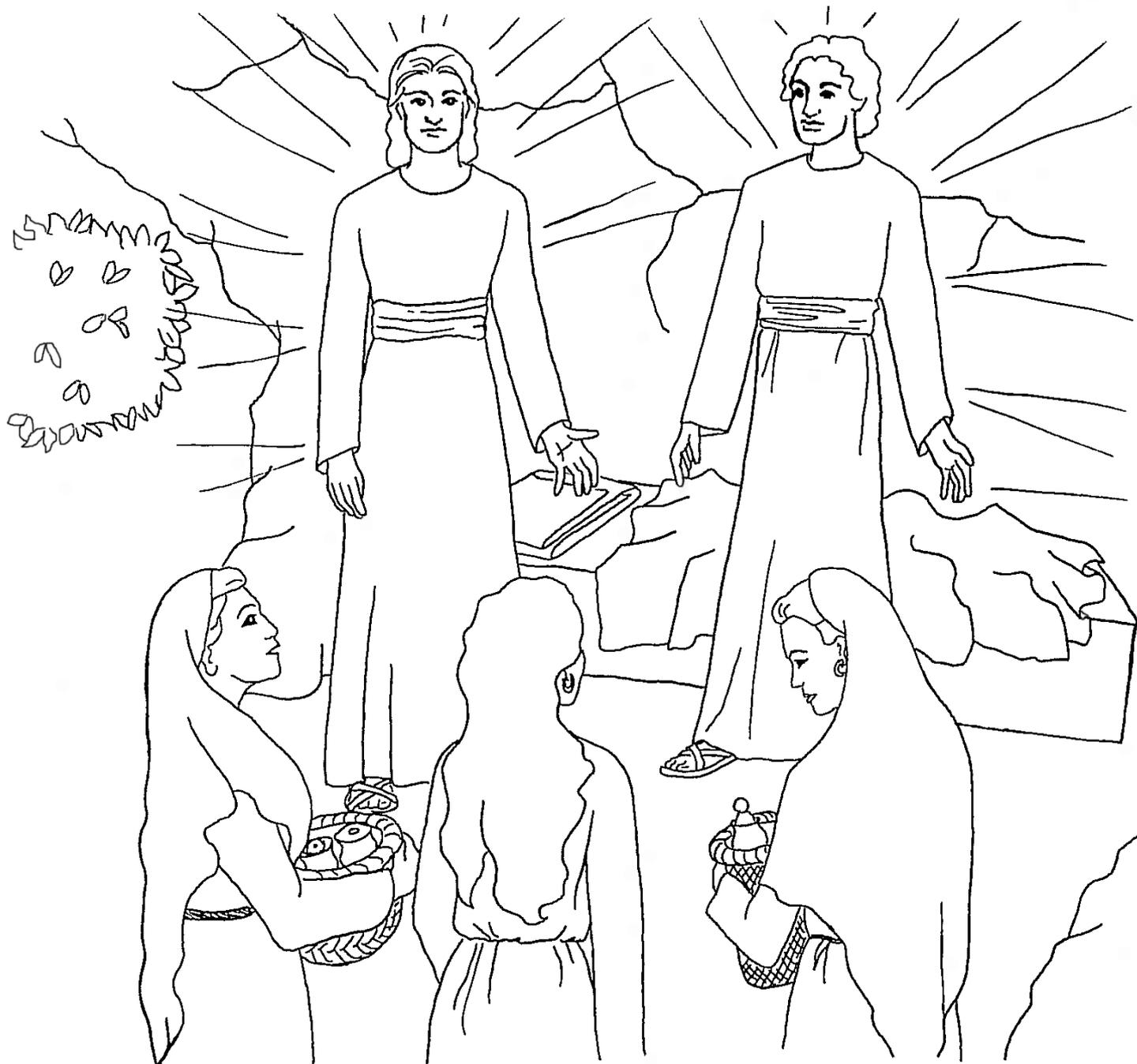
А бијаше око шестога сахата, и тама би по свој земљи до сахата деветога. И помрча сунце, и завјес црквени раздрије се напола. И повикавши Исус иза гласа рече: оче! у руке твоје предајем дух свој. И рекавши ово издахну. А кад видје капетан шта би, стаде хвалити Бога говорећи: заиста овај човјек бјеше праведник. (Луци 23, 44-47)

Now it was about the sixth hour, and there was darkness over all the earth until the ninth hour. Then the sun was darkened, and the veil of the temple was torn in two. And when Jesus had cried out with a loud voice, He said, "Father, into your hands I commit My spirit." Having said this, He breathed His last. So when the centurion saw what had happened, he glorified God, saying, "Certainly this was a righteous Man!" (Luke 23:44-47)

А кад би увече, дође човјек богат из Ариматеје, по имену Јосиф, који је такођер био ученик Исусов. Овај приступивши к Пилату замоли га за тијело Исусово. Тада Пилат заповједи да му даду тијело. И узевши Јосиф тијело зави га у платно чисто; и метну га у нови свој гроб што је био исјекао у камену; и наваливши велики камен на врата од гроба отиде. А ондје бијаше Марија Магдалина и друга Марија, и сјеђаху према гробу. (Матеју 27, 57-61)

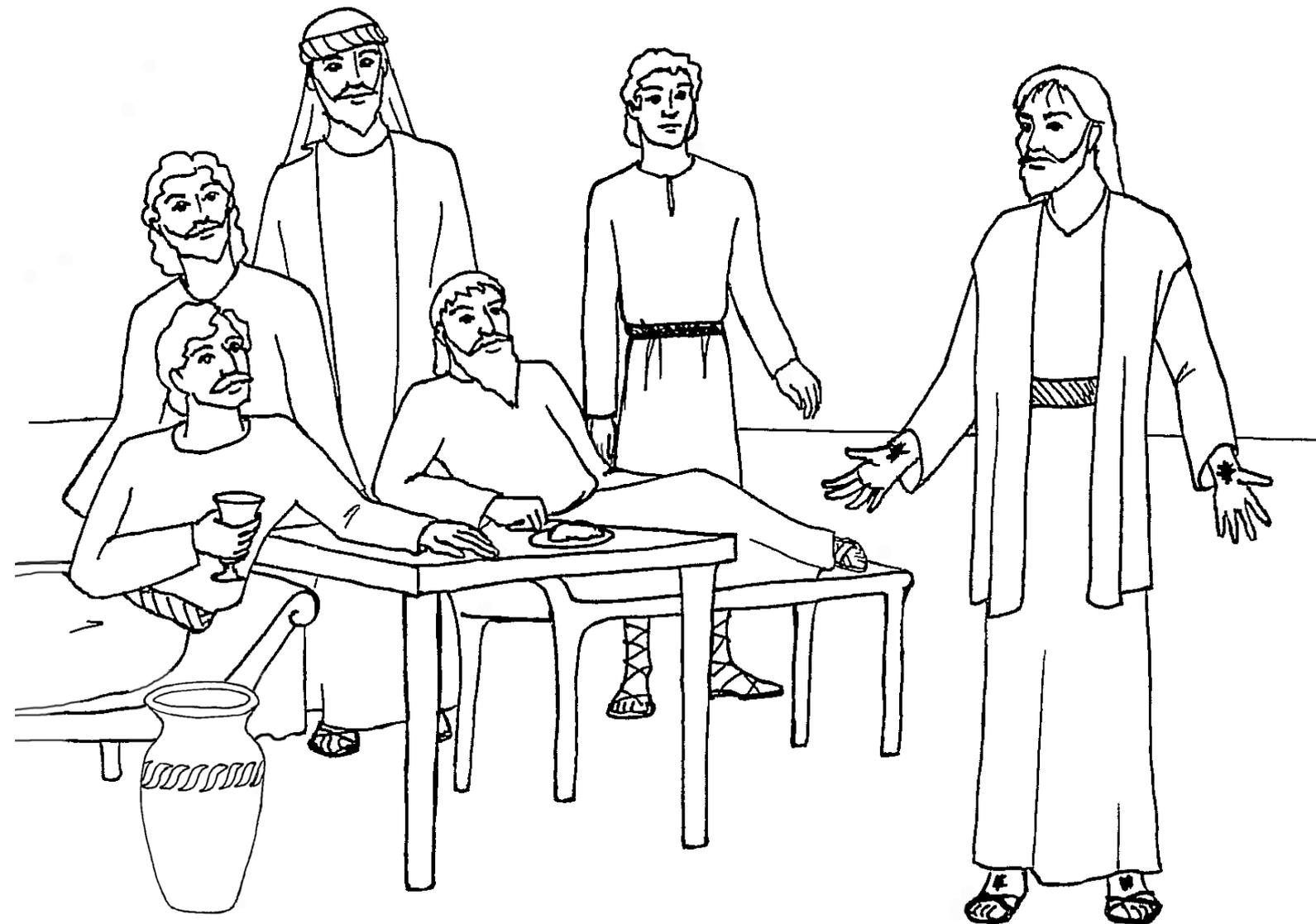
Now when evening had come, there came a rich man from Arimathea, named Joseph, who himself had also become a disciple of Jesus. This man went to Pilate and asked for the body of Jesus. Then Pilate commanded the body to be given to him. When Joseph had taken the body, he wrapped it in a clean linen cloth, and laid it in his new tomb which he had hewn out of the rock; and he rolled a large stone against the door of the tomb, and departed. And Mary Magdalene was there, and the other Mary, sitting opposite the tomb. (Matthew 27:57-61)

А у први дан недјељни дођоше врло рано на гроб, и донесоше мирисе што приправише, и неке друге жене с њима; Али нађоше камен одваљен од гроба. И ушавши не нађоше тијела Господа Исуса. И кад се оне чуђаху томе, гле, два човјека сташе пред њима у сјајнијем хаљинама; А кад се оне уплашише и оборише лица к земљи, рекоше им: што тражите живога међу мртвима? Није овдје; него устаде; опомените се како вам каза кад бјеше још у Галилеји, Говорећи да син човјечиј треба да се преда у руке људи грјешника и да се разапне и трећи дан да устане. И опоменуше се ријечи његовијех.(Луци 24, 1-8)

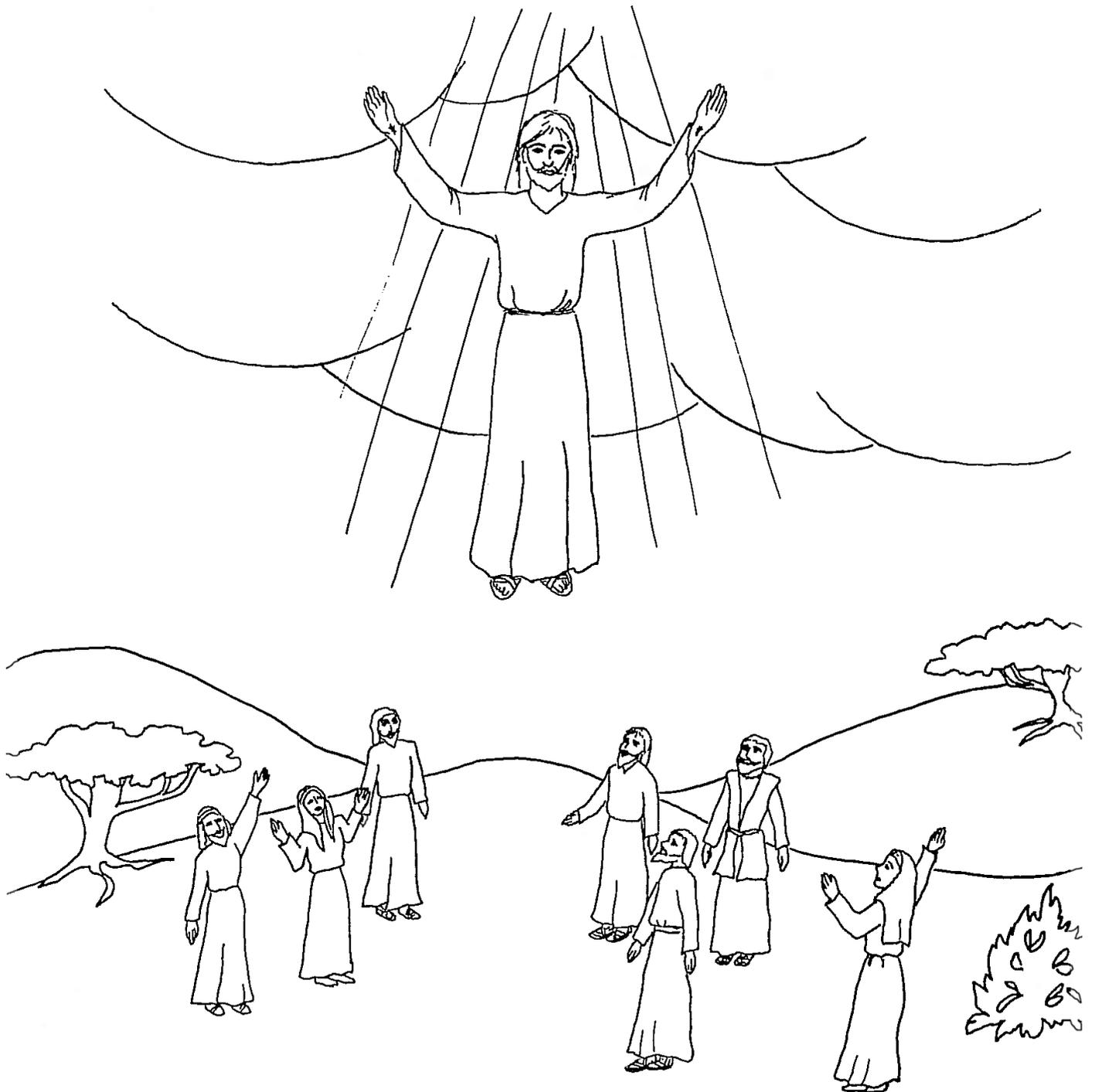
Now on the first day of the week, very early in the morning, they, and certain other women with them, came to the tomb bringing the spices which they had prepared. But they found the stone rolled away from the tomb. Then they went in and did not find the body of the Lord Jesus. And it happened, as they were greatly perplexed about this, that behold, two men stood by them in shining garments. Then, as they were afraid and bowed their faces to the earth, they said to them, "Why do you seek the living among the dead? He is not here, but is *risen!* Remember how He spoke to you when He was still in Galilee, saying, 'The Son of Man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.'" And they remembered His words.

(Luke 24:1-8)

И уставши онај час, вратише се у Јерусалим, и нађоше у скупу једанаестиорицу и који бијаху с њима, који говораху: заиста устаде Господ, и јави се Симону. И они казаше што би на путу, и како га познаше кад преломи хљеб. А кад они ово говораху, и сам Исус стаде међу њима, и рече им: мир вам. А они се уплашише, и поплашени будући, мишљаху да виде духа. И рече им: шта се плашите? И зашто такове мисли улазе у срца вапа? Видите руке моје и ноге моје: ја сам главом; опипајте ме и видите; јер дух тијела и костију нема као што видите да ја имам. И ово рекавши показа им руке и ноге. (Луци 24, 33-40)

So they rose up that very hour and returned to Jerusalem, and found the eleven and those who were with them gathered together, saying, "The Lord is risen indeed, and has appeared to Simon!" And they told about the things that had happened on the road, and how He was known to them in the breaking of bread. Now as they said these things, Jesus Himself stood in the midst of them, and said to them, "Peace to you." But they were terrified and frightened, and supposed they had seen a spirit. And he said to them, "Why are you troubled? And why do doubts arise in your hearts? Behold My hands and My feet, that it is I Myself. Handle Me and see, for a spirit does not have flesh and bones as you see I have." When He had said this, He showed them His hands and His feet. (Luke 24:33-40)

И рече им: тако је писано, и тако је требало да Христос пострада и да устане из мртвијех трећи дан; и да се проповиједá покајање у име његово и опроштење гријехâ по свијем народима почевши од Јерусалима. А ви сте свједоци овоме. И изведе их напоље до Витаније, и подигнувши руке своје благослови их. И кад их благосиљаше, отступи од њих, и узношаше се на небо.

(Луци 24, 46-48 & 50-51)

And He said to them, "Thus it is written, and thus it was necessary for the Christ to suffer and to rise from the dead the third day, and that repentance and remission of sins should be preached in His name to all nations, beginning at Jerusalem. And you are witnesses of these things." And he led them out as far as Bethany, and He lifted up His hands and blessed them. Now it came to pass while He blessed them, that He was parted from them and carried up into heaven.

(Luke 24:46-48 & 50-51)

Јер Богу тако омиље свијет да је и сина својега јединороднога дао, да ниједан који га вјерује не погине, него да има живот вјечни. Јер Бог не посла сина својега на свијет да суди свијету, него да се свијет спасе кроза њ.

(Јовану 3, 16-18)

For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in Him should not perish but have everlasting life. For God did not send His Son into the world to condemn the world, but that the world through Him might be saved. He who believes in Him is not condemned; but he who does not believe is condemned already, because he has not believed in the name of the only begotten Son of God.

(John 3:16-18)

Ако речемо да гријеха немамо, себе варамо, и истине нема у нама. Ако признајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе наше, и очисти нас од сваке неправде.

(Прва Јованова 1, 8-9)

If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us. If we confess our sins, He is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness.

(I John 1:8-9)

Исус му рече: ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к оцу до кроза ме.

(Јовану 14, 6)

Jesus said to him, "I am the way, the truth, and the life. No one comes to the Father except through Me."

(John 14:6)

Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити. Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смјеран у срцу, и наћи ћете покој душама својијем. Јер је јарам мој благ, и бреме је моје лако.

(Матеју 11, 28-30)

"Come to Me, all you who labor and are heavy laden, and I will give you rest. Take My yoke upon you and learn from Me, for I am gentle and lowly in heart, and you will find rest for your souls. For My yoke is easy and My burden is light."

(Matthew 11:28-30)

А и многа друга чудеса учини Исус пред ученицима својијем која нијесу писана у књизи овој. А ова се написаше, да вјерујете да Исус јест Христос син Божиј, и да вјерујући имате живот у име његово.

(Јовану 20, 30-31)

And truly Jesus did many other signs in the presence of His disciples, which are not written in this book; but these are written that you may believe that Jesus is the Christ, the Son of God, and that believing you may have life in His name.

(John 20:30-31)

Ја сам алфа и омега, почетак и свршетак, први и пошљедњи.

(Откривење Јованово 22, 13)

"I am the Alpha and the Omega, the Beginning and the End, the First and the Last."

(Revelation 22:13)

ΑΩ

Да ли ова молитва исказује жељу твога срца? Уколико исказује, моли се овако и Христ ће доћи у твој живот као што је и обечао:

Господе Исусе, знам да сам грешник и требам те. Хвала Ти што си умро на крсту због мојих грехова. Хвала Ти што си ми опростио грехе и дао ми цењни живот. Позивам те у мој живот као Спасителја и Господа. Молим те узми контролу над мојим животом.

Име _____ Датум _____

Does this prayer express the desire of your heart? If it does, pray this prayer and Christ will come into your life as He promised:

"Lord Jesus, I realize that I am a sinner and need you in my life. I thank you for dying on the cross to take away my sins. Thank you for forgiving my sins and giving me eternal life. I invite you into my life as Savior and Lord. Please take control of my life."

Name _____ Date _____

Illustrated by: Linda Riddell

Илуструрје: Linda Riddell

English Scripture quotations are from the New King James Version
Copyright © 1982 by Thomas Nelson, Inc., Publishers
Used by permission. All rights reserved.

www.goodnewscoloringbook.org

Serbian/English

